

Makutynowicz, Czesław, urodził się 04.06.1928 r. w Wilnie. Zmarł 06.11.1997 roku. Studia ukończył w 1952 r. w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. Pracę doktorską obronił w 1972 r. w AWF w Warszawie. Od 1949 roku członek AZS. Pełnił cały czas funkcje kierownicze w naszej organizacji (od p. siatkowej, kierownika sekcji, trenera, prezesa klubu uczelnianego i środowiskowego). W 1970 roku organizuje

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, którym kieruje do przejścia na emeryturę tj. 1992 roku. W 1971 roku powołuje Klub Uczelniany, natomiast w 1974 roku Klub Środowiskowy SZS - AZS, pełniąc cały czas funkcję Vice prezesa ds. sportowych. Po rozdzieleniu SZS i AZS organizuje Klub Środowiskowy, gdzie aktywnie działa do 1973 roku. W latach 1989 - 91 był członkiem Zarządu Głównego, działając w komisji naukowej. Brał aktywny udział w konferencji naukowej organizowanej w Krakowie z okazji 80 - lecia AZS. Równolegle kierował SWFiS budując od podstaw bazę w WSP (hala sportowa, zespół boisk, basen, korty tenisowe). W tym czasie sekcje piłki siatkowej, ręcznej, nożnej, piłki koszykowej, lekkiej atletyki, pływackiej zdobyły czołowe lokaty w punktacji szkół pedagogicznych. Trwale zapisuje się w środowisku zielonogórskim, jako niezrównany organizator, kolega, trener. Bardzo lubiany przez studentów i pracowników. Odznaczony: Medalem 70 - lecia AZS; Złotą Odznaką AZS; Medalem Komisji Edukacji Narodowej; Złotym Krzyżem Zasługi; Krzyżem Kawalerskim. A. Brzózka, Politechnika Zielonogórska. KU AZS, Zielona Góra 1977, s. 68, Fot. tamże s. 20. Pierwszy w środowisku zielonogórskim honorowy członek AZS dr Czesław Makutynowicz, z prawej prezes KU AZS A. Brzózka.

Hoffman Zdzisław (27 VIII 1959 Świebodzin), lekkoatleta - trójskoczek, zaw. SZS AZS Zielona Góra, Lubtouru Zielona Góra i Śląska Wrocław, medalista MŚ, 3-krotny MP (1981 -84), 4-krotny RP, 1983 zwycięzca w Plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na najlepszego sportowca roku. MŚ 1983, 1 m.; RŻ; 17,42 m. Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 37.

Janka, Lech (ur. 3 grudnia 1941 r. w Prużanie (obecnie Białoruś) – działacz sportowy i dziennikarz, promotor kultury fizycznej. Z wykształcenia jest inżynierem, lecz od dawna związany był ze sportem. W przeszłości był działaczem klubowym resortu budowlanych, potem dziennikarzem. Karierę sportową rozpoczął w 1955 roku w sekcji szermierczej Startu Zielona Góra. Od 1957 r. zajmował się koszykówką (Zryw Zielona Góra, AZS Politechnika Wrocław, AZS Zielona Góra). Zakończył wyczynowe uprawianie sportu w 1969 r. Był założycielem Budowlanych Zielona Góra (1970 r.) i wiceprezesem tego klubu (do 1974 r.). Prezesem Budowlanych Olsztyn był od 1976 do 1986 roku. Stworzył z małego klubu z jedną sekcją spory (kilkunastosekcyjny) klub, jeden z najmocniejszych w sporcie młodzieżowym województwa olsztyńskiego (krajowa czołówka m.in. kajakarzy, tenisistów, rugbistów, bokserów, zapaśników, brydżystów). Z jego osobą wiąże się powołanie do życia w 1977 r. jedynej w regionie sekcji rugby, wybudowanie w 1978 roku kortów Budowlanych przy ul. Radiowej czy przejęcie od wojska w wieczyste użytkowanie stadionu przy ul. Gietkowskiej. Promotor kultury fizycznej szczególnie wśród dzieci i młodzieży; sekretarz generalny (funkcja społeczna) Ogólnopolskiego Zrzeszenia Sportowego Budowlani w Warszawie (1980-1983). W ostatnich latach pracował jako dziennikarz „Gazety Olsztyńskiej” (redakcja sportowa). Obecnie przebywa na emeryturze. http://encyklopedia.warmia.mazury.pl/index.php/Lech_Janka